

7. L'ÈPOCA DE LA RESTAURACIÓ BORBÒNICA (1875-1898)

7.2. LA VIDA POLÍTICA I L'ALTERNANÇA EN EL PODER

El frau electoral

“Entre nosaltres regna la farsa en tota la seva nuesa, una farsa completa, especial i exclusiva de les eleccions espanyoles. Tant se val que el sufragi sigui universal com restringit, només hi ha un sol elector: el ministre de Governació. Ell, juntament amb els seus governadors de província i l'innombrable exèrcit d'empleats de totes classes, sense excloure els alts càrrecs de magistratura i el professorat, prepara, executa i consuma les eleccions, siguin del tipus que siguin, des del fons del seu despatx situat al centre de Madrid.

Per tal de fer les llistes d'electors, s'hi posen alguns noms vertaders, perduts entre la multitud d'imaginariis, i sobretot de difunts. La representació d'aquests darrers es dona sempre a agents disfressats de paisà per anar a votar. L'autor d'aquestes línies ha vist unes quantes vegades que el seu pare, traspassat de feia ja alguns anys, anava a dipositar el seu vot a l'urna sota la figura d'un escombriaire de la ciutat o d'un policia vestit amb un conjunt prestat.

El sistema d'eleccions per mitjà de la resurrecció dels morts i els agents de policia disfressats d'electors, no és, però, el pitjor dels medis emprats per falsejar el sufragi ... Afanyem-nos a dir que normalment no s'aturen en aquestes aparences de respecte humà, i el que fan és purament i senzillament augmentar el nombre de vots emesos fins a tenir assegurada l'elecció del candidat addicte.

(...) Llistes electorals, urnes, escrutini, tot és falsejat pels nostres polítics sota la immediata direcció del governador civil de cada província.

(...) és possible l'existència del règim parlamentari o senzillament la del sistema representatiu amb aquestes bases?”

7. L'ÈPOCA DE LA RESTAURACIÓ BORBÒNICA (1875-1898)

7.2. LA VIDA POLÍTICA I L'ALTERNANÇA EN EL PODER

.- Joaquín COSTA, Oligarquía y caciquismo como la forma actual de gobierno en España: urgencia y modo de cambiarla, Madrid, 1901.

Yo tengo para mí que eso que complacientemente hemos llamado y seguimos llamando “partidos”, no son sino facciones, banderías o parcialidades de carácter marcadamente personal, caricaturas de partidos formadas mecánicamente, a semejanza de aquellas otras que se constituían en la Edad Media y en la corte de los reyes absolutos, sin más fin que la conquista del mando, y en las cuales la reforma política y social no entra de hecho, aunque otra cosa aparente, más que como un accidente, o como un adorno, como insignia para distinguirse o como pretexto para justificar la pluralidad.

.- Leopoldo Alas "CLARÍN", La Regenta, 1884-1885

El marqués de Vegallana era en Vetusta el jefe del partido más reaccionario entre los dinásticos; pero no tenía afición a la política y más servía de adorno que de otra cosa. Tenía siempre un favorito que era el jefe verdadero. El favorito actual era (¡oh escándalo del juego natural de las instituciones y del turno pacífico!) ni más ni menos, don Álvaro Mesía, el jefe del partido liberal dinástico. El reaccionario creía resolver sus propios asuntos y en realidad obedecía a las inspiraciones de Mesía. Pero este no abusaba de su poder secreto. Como un jugador de ajedrez que juega solo y lo mismo se interesa por los blancos que por los negros, don Álvaro cuidaba de los negocios conservadores lo mismo que de los liberales. Eran panes prestados.

7. L'ÈPOCA DE LA RESTAURACIÓ BORBÒNICA (1875-1898)

7.2. LA VIDA POLÍTICA I L'ALTERNANÇA EN EL PODER

El frau electoral

7. L'ÈPOCA DE LA RESTAURACIÓ BORBÒNICA (1875-

7.4. LA GUERRA D'ULTRAMAR (CUBA I FILIPINES)

La Guerra de Cuba 1895 - 1898

- Insurrecció cubana (José Martí) i a Filipines (José Rizal)
- Repressió espanyola (Valerià **Weyler**)

Weyler

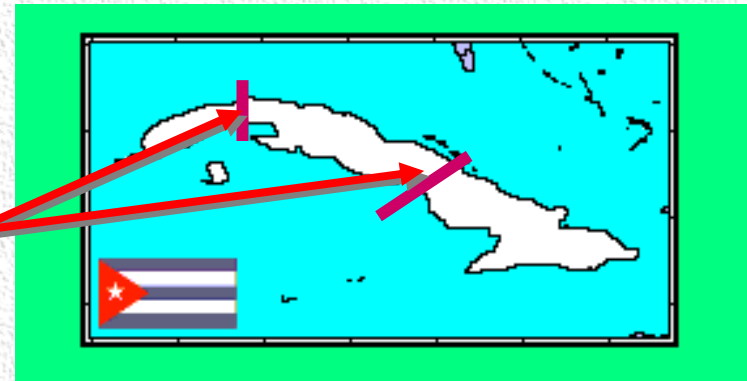
En Weyler
A Massanet

El general Weyler, primer com a repressor de Cuba i després com a governador militar de Barcelona, una de les bèsties negres del ¡Cu-Cut!

http://www.mgar.net/cuba/cuba_98.htm

“trochas”

Camps de concentració
“Política de reconcentració”

Els comandants de la rebel·lió

Guerra de Cuba 1895 - 1898

- Insurrecció cubana (José Martí) i a Filipines (José Rizal)
- Repressió espanyola (Valerià Weyler)

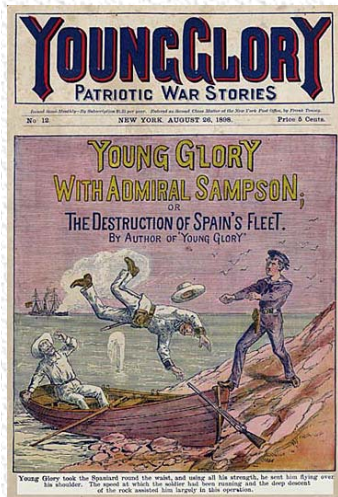
Intervenció americana

- Expansionisme americà
- Voladura del "Maine"
- Campanya patriòtica bèl·lica

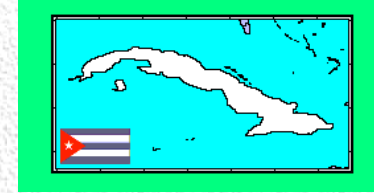

Hearst,
William
Randolph

Guerra de Cuba 1895 - 1898

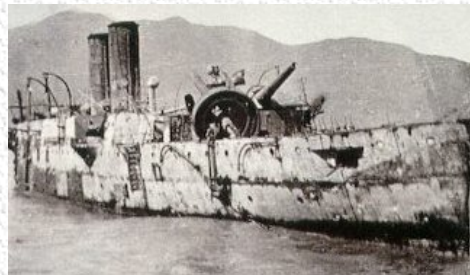
- Insurrecció cubana (José Martí) i a Filipines (José Rizal)
- Repressió espanyola (Valerià Weyler)

Intervenció americana

- Expansionisme americà
- Voladura del "Maine"
- Campanya patriòtica bèl·lica

Derrota espanyola

- Derrotes navals de Cavite (Filipines) i Santiago de Cuba
- Tractat de París (1898)

Almirall Cervera

Guerra de Cuba 1895 - 1898

- Insurrecció cubana (José Martí) i a Filipines (José Rizal)
- Repressió espanyola (Valerià Weyler)

Intervenció americana

- Expansionisme americà
- Voladura del “Maine”
- Campanya patriòtica bèl·lica

Derrota espanyola

- Derrotes navals de Cavite (Filipines) i Santiago de Cuba
- Tractat de París (1898)

Conseqüències

- Pèrdues econòmiques i humanes (crisi)
- Crisi cultural (Generació del 98)
- Crisi social (Regeneracionisme, Joaquín Costa)

Joaquín Costa

